

se Radovanček izkobali iz jarka, ali oj sramoto! otroci iz vasi, njegovi tovariši, videli so vse to, smijali se mu in vpili:

„Radovanček zal junak,
Psiček, kozel — konj krepák,
Turka ste pognali v bég
Zmagali ste mék, mék, mék!“

— é.

Dan nesreče in britke izgube.

(Resnična prigodba.)

Veselo je bilo naše življenje v samotnem mlinu, ki je stal ob malej, a stanovitej vodi blizu Z..... samostana med visokim hribovjem. Jedno samo, štiri metre visoko kolo na sprednji strani, gonilo je dva tečaja. Ker nismo imeli zemljišča, treba je bilo očetu premišljevat, kacega rokodelstva bi se zraven mlina še poprijeli, da bi preživeli sebe in družino. Naposled so se odločili, poprijeti se krojaštva. V ta namen je bilo treba kupiti šivalni stroj.

Bilo je v 23. dan meseca junija 1870. leta. Oče in mati se zjutraj rano odpeljeta v mesto C... kupovat šivalnega stroja, prepustivši dom in nas petero otrok starej ženi v varstvo. Bil je lep poleten dan. Solnce je pripekalo, da je človek komaj prebijal vročino. Jaz in moja sestrice Cecilka sva pasla živino okolo mlina. Proti poldnevnu izgine mi Cecilka izpred oči, a jaz se nisem nič kaj brigal za to. Ali čuj! milo vpitje in jék se sliši izza kolesa, katero je, počasi se vrteč, mahoma obstalo, da-si je voda z veliko močjo nanj pljula. Ves prestrašen hitim gledat, kaj se je zgodilo, ali o grôza! — moja draga sestrice Cecilka je ležala pod kolesom, katero jo je grozovito stiskalo in mučilo. Z vso močjo sem jo vlekel za nežni ročici, kateri mi je stegovala naproti, milo me proseč, da bi jo potegnil iz pod kolesa in jo otel grozovite smrti; ali vse zaman — moje moči so bile preslabe. V tem hipu je pritekla stara varuhinja na pomoč, ali kaj se zgodi? — zdrknili ste jej obe nogi ob polzkih tleh, in padla je tudi ona na umirajoče dekletee ter ni mogla vstati.

Ves osupel, v strahu in trepetu jokajoč sem hitel klicat bližnje sosede na pomoč. Kmalu je prihitelo mnogo ljudi vkupe. Z veliko težavo oteli so ubogo staro ženo gotove smrti ter izvlekli mrtvo Cecilko izpod mlinskega kolesa. Potoki solz so mi močili lice, kadar sem ugledal mrtvo svojo sestrico, katera se je še pred pôlu ure z menoj veselo igrala, a zdaj je bila bleda in mrzla. Pozno z večera so se pripeljali stariši domov. Že po poti so čuli o strašnej nesreči, ki se je zgodila doma. Ne morem popisati žalosti in britkosti njihovega srea, ko so videli svojo ljubo hčerko, katero so zjutraj še zdravo in veselo ostavili, ležati na mertvaškem odru. Žalostne osode polnemu dnevu je sledila še britkejša noč.

Druzega dne so gospod učitelj povedali učencem in učenkam v šoli prežalostno novico, da se je njihova pridna součenka Cecilka vsled grozovite smrti pod mlinskim kolesom preselila iz tega sveta v svitla nebesa ter jih opominati, kako je treba človeku biti previdnemu, da se mu ne primeri kaka nesreča.

D-é.